

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

(सत्यायुरोजंसे यन्त्राय त्रयस्त्रिंशच्च) ॥ 1 ॥

तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठप्रश्नप्रारम्भः।
 हरिः ओम्। सं त्वां सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं
 च। बृहस्पतिप्रसूतो यजमान इह मा रिषत्॥
 आज्यमसि सत्यमसि सत्यस्याध्यक्षमसि हविरसि
 वैश्वानरं वैश्वदेवमुत्पूतशुष्मं सत्यौजाः सहोऽसि
 सहमानमसि सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व
 पृतनाः सहस्व पृतन्यतः। सहस्रवीर्यमसि तन्मा
 जिन्वाऽऽज्यस्याऽऽज्यमसि सत्यस्य सत्यमसि सत्यायुः
 [1]

असि सत्यशुष्ममसि सत्येन त्वाऽभि धारयामि तस्य ते
 भक्षीय पश्चानां त्वा वातानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां
 त्वर्तूनां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां त्वा दिशां यन्त्राय
 धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां त्वा पञ्चजनानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि

च॒रोस्त्वा॒ पञ्च॑बिलस्य॒ य॒त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि॒ ब्रह्म॑णस्त्वा॒
तेज॑से॒ य॒त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि॒ क्ष॒त्रस्य॒ त्वौज॑से॒ य॒त्राय॑ [2]

ध॒त्राय॑ गृह्णामि॒ वि॒शे त्वा॑ य॒त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि॒ सु॒वीर्या॑य॒
त्वा गृह्णामि॒ सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ त्वा गृह्णामि॒ रा॒यस्पोषा॑य॒
त्वा गृह्णामि॒ ब्रह्म॑वर्च॒साय॑ त्वा गृह्णामि॒ भू॒रस्माक॑
ह॒विर्दे॒वाना॑मा॒शिषो॒ यज॑मानस्य॒ दे॒वाना॑ त्वा दे॒वता॑भ्यो
गृह्णामि॒ कामा॑य॒ त्वा गृह्णामि॥ [3]

(रिष्यात् सपत्नक्षयं यन्नादो भूयासः पट्विंशच्च) ॥ 2 ॥

ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वोऽह॑ संजा॒तेषु॑ भू॒यासं॑ धी॒रश्चेत्ता॑
वसु॑विदु॒ग्रोऽस्यु॒ग्रोऽह॑ संजा॒तेषु॑ भू॒यासमु॒ग्रश्चेत्ता॑
वसु॑विद॒भिभू॑रस्य॒भिभू॑रह॑ संजा॒तेषु॑ भू॒यासम॒भिभू॑श्चेत्ता॑
वसु॑विद्यु॒नज्मि॑ त्वा ब्रह्म॑णा॒ दैव्ये॑न॒ ह॒व्याया॒स्मै वोढ॑वे
जा॒तवेदः॑। इ॒न्धा॒नास्त्वा सु॒प्रज॑सः सु॒वीरा॒ ज्यो॒र्जीवे॑म
बलि॑हतो व॒यं ते॑॥ यन्मे॑ अ॒ग्ने अ॒स्य य॒ज्ञस्य॒ रिष्या॑त् [4]

यद्वा॒ स्कन्दा॒दाज्य॑स्यो॒त वि॑ष्णो। तेन॑ ह॒न्मि स॒पत्नं॑
दुर्म॑रा॒युमैनं॑ दधामि॒ निर्ऋ॑त्या उ॒पस्थे॑। भूर्भुवः॑ सुव॒रुच्छु॑ष्मो
अ॒ग्ने यज॑माना॒यैधि॑ नि॒शुष्मो॑ अ॒भिदा॑संते। अ॒ग्ने दे॒वैद्ध॑

मन्विद्धु मन्द्रजिह्वामर्त्यस्य ते होतर्मूर्धन्ना जिघर्मि
 रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि प्राजापत्यं
 मनसा मा भूतेनाऽऽविंश वागस्यैन्द्री संपत्क्षयणी [5]

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविंश वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मां
 प्रीतः प्रीणातु ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु
 वरुषा ऋतूनां प्रीणामि ता मां प्रीताः प्रीणन्तु शरदमृतूनां
 प्रीणामि सा मां प्रीता प्रीणातु हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि
 तौ मां प्रीतौ प्रीणीतामग्रीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान्
 भूयासमग्नेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासं [6]

दधिरस्यदब्धो भूयासमुं दभेयमग्रीषोमयोरहं
 देवयज्यया वृत्रहा भूयासमिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नाद
 भूयासमिन्द्रस्याहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासं महेन्द्रस्याहं
 देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं
 देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयम्॥ [7]

(उपह्वं जुष्टं नस्त्वा षट् च)॥ 3॥

अग्निर्मा दुरिष्टात् पातु सविताऽघशः साद्यो मेऽन्ति
 दूरैऽरातीयति तमेतेन जेषः सुरूपवर्षवर्ण एहीमान् भद्रान्

दुर्या॑ अ॒भ्येहि॒ मामनु॑व्रता॒ न्यु शी॒र्षाणि॑ मृ॒द्धमि॑डु ए॒ह्यदि॑तु
एहि॒ सर॑स्व॒त्येहि॒ रन्ति॑रसि॒ रम॑तिरसि॒ सूनर्य॑सि॒ जुष्टे॒ जुष्टि॑
तेऽशी॒योप॑हृत उपह॒वं [8]

तेऽशी॒य सा मे॑ स॒त्याशी॒रस्य॑ य॒ज्ञस्य॑ भूया॒दरे॑डता॒
मन॑सा॒ तच्छ॑केयं य॒ज्ञो दि॒वः रो॑हतु य॒ज्ञो दि॒वं गच्छ॑तु यो
दे॒व्यान् प॒न्थास्ते॑न॒ य॒ज्ञो दे॒वाः अप्ये॑त्व॒स्मास्वि॑न्द्रं इन्द्रि॒यं
द॑धात्व॒स्मान्नाय॑ उ॒त य॒ज्ञाः स॑चन्ताम॒स्मासु॑ सन्त्वा॒शिषः॑ सा
नः प्रि॒या सु॒प्रतू॑र्तिर्म॒घोनी॒ जुष्टि॑रसि॒ जुष॑स्व नो॒ जुष्टा॑ नः
[9]

अ॒सि जुष्टि॑ ते गमे॒यं मनो॑ ज्योति॑र्जुषता॒माज्यं॑ विच्छि॒न्नं
य॒ज्ञः स॒मिमं॑ द॑धातु। बृह॒स्पति॑स्तनुतामि॒मं नो॒ विश्वे॑ दे॒वा
इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥ ब्रध्न॑ पि॒न्वस्व॑ दद॑तो मे॒ मा क्षा॑यि कुर्व॑तो मे॒
मोप॑दसत् प्र॒जाप॑तेर्भा॒गोऽस्य॑ र्ज॒स्वान् पय॑स्वान् प्राणापा॒नौ मे॑
पाहि॑ समानव्या॒नौ मे॑ पा॒ह्युदान॑व्या॒नौ मे॑ पा॒ह्यक्षि॑तोऽस्य॒क्षित्यै॑
त्वा॒ मा मे॑ क्षे॒ष्टा अ॒मुत्रा॒मुष्मि॑न् लो॒के॥ [10]

(इन्द्रस्याहमिन्द्रवन्तः सोमस्याहं देवयज्यया चतुश्चत्वारिंशच्च)॥ 4॥

ब॒र्हिषो॒ऽहं दे॑वय॒ज्यया॑ प्र॒जावा॑न् भूयासं॒ नरा॒शः सं॑स्या॒हं

दैवयज्यया पशुमान् भूयासमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं
 दैवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमग्नेरहमुज्जितिमनूजेष
 सोमस्याहमुज्जितिमनूजेषमग्नेरहमुज्जितिमनूजेषमग्नीषोमयोरहमु
 मनूजेषमिन्द्रस्याहम् [11]

उज्जितिमनूजेषं महेन्द्रस्याहमुज्जितिमनूजेषमग्नेः
 स्विष्टकृतोऽहमुज्जितिमनूजेषं वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत
 अथा सपत्ना५ इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा५ अकः॥ उद्ग्राभं
 च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी
 मे विषूचीनान्व्यस्यताम्॥ एमा अग्नन्नाशिषो दोहकामा
 इन्द्रवन्तः [12]

वनामहे धुक्षीमहिं प्रजामिषम्॥ रोहितेन त्वाऽग्निर्देवतां
 गमयतु हरिभ्यां त्वेन्द्रो देवतां गमयत्वेतशेन त्वा सूर्यो
 देवतां गमयतु वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीन् वि योक्त्रा
 यानि परिचर्तनानि धत्तादस्मासु द्रविणं यच्च भद्रं प्र णो
 ब्रूताद्वागधान् देवतासु॥ विष्णोः शंयोरहं दैवयज्यया यज्ञेन
 प्रतिष्ठां गमेय५ सोमस्याहं दैवयज्यया [13]

सुरेता रेतो धिषीय त्वष्टुरहं दैवयज्यया पशूना५

रूपं पुषेयं देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं
 देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासं वेदोऽसि वित्तिरसि विदेय
 कर्मासि करुणमसि क्रियासः सनिरसि सनितासि सनेयं
 घृतवन्तं कुलायिनः रायस्पोषः सहस्रिणं वेदो ददातु
 वाजिनम्॥ [14]

(दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकान्नत्रिंशच्च)॥ 5॥

आ प्यायतां ध्रुवा घृतेन यज्ञं यज्ञं प्रति देवयज्यः।
 सूर्याया ऊधोऽदित्या उपस्थ उरुधारा पृथिवी यज्ञे
 अस्मिन्॥ प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिंस्त्वा दधामि
 सह यजमानेन सदसि सन्मे भूयाः सर्वमसि सर्वं मे भूयाः
 पूर्णमसि पूर्णं मे भूया अक्षितमसि मा मे क्षेष्टाः प्राच्यां
 दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तां दक्षिणायां [15]

दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः
 पशवो मार्जयन्तामुदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो
 मार्जयन्तामूर्ध्वायां दिशि यज्ञः संवत्सरो यज्ञपतिर्मार्जयन्तां
 विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायत्रेण छन्दसा पृथिवीमनु
 वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिश्चिह्ना

त्रैष्टुभेन॒ छन्द॑सा॒ऽन्तरि॑क्षमनु॒ वि क्र॑मे॒ निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो
 वि॒ष्णोः क्रमो॑ऽस्यरातीय॒तो ह॒न्ता जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒ दिव॒मनु॒
 वि क्र॑मे॒ निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो वि॒ष्णोः क्रमो॑ऽसि शत्रूय॒तो
 ह॒न्ताऽऽनु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा॒ दिशो॑ऽनु॒ वि क्र॑मे॒ निर्भ॑क्तः स यं
 द्वि॒ष्मः॥ [16]

(द्विष्मः सुवीर्यं स आ पञ्चत्रिंशच्च)॥ 6॥

अ॒ग॒न्म सु॒वः सु॒व॒र॒ग॒न्म सं॒दृश॑स्ते॒ मा छि॑त्सि॒ यत्ते
 तप॑स्तस्मै॒ ते मा॑ऽऽवृ॒क्षि सु॒भूर॑सि॒ श्रेष्ठो॑ र॒श्मीना॑मायु॒र्धा
 अ॒स्यायु॑र्मे धेहि॒ वर्चो॑धा अ॒सि वर्चो॑ मयि॒ धेही॑दम॒हम॑मुं
 भ्रातृ॑व्यमा॒भ्यो दि॒ग्भ्यो॑ऽस्यै दि॒वोऽस्मा॑द॒न्तरि॑क्षाद॒स्यै पृ॑थि॒व्या
 अ॒स्माद॒न्नाद्या॒न्निर्भ॑जामि॒ निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मः॥ [17]

सं ज्योति॑षाऽभू॒वमै॒न्द्रीमा॑वृ॒तम॑न्वाव॑र्ते॒ सम॑हं प्र॒जया॒ सं
 मया॑ प्र॒जा सम॑हं रा॒यस्पोषे॑ण॒ सं मया॑ रा॒यस्पोषः॑ समि॑द्धो
 अ॒ग्ने मे दी॑दिहि॒ समे॑द्धा ते॒ अ॒ग्ने दी॑द्यासं॒ वसु॑मान् य॒ज्ञो
 वसी॑यान् भूयास॒मग्र॒ आयू॑र॒षि प॑वस॒ आ सु॒वोर्ज॑मिषं च
 नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥ अ॒ग्ने प॑वस्व॒ स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑
 सु॒वीर्य॑म्॥ [18]

दधत् पोष॑ रयि॑ मयि॑। अग्ने॑ गृहपते सुगृहपतिर॒हं
 त्वया॑ गृहपतिना भूयास॑ सुगृहपतिर्मया॒ त्वं गृहपतिना
 भूयाः शत॑ हिमास्तामाशिष॑मा शा॑से तन्त॑वे ज्योतिष्मतीं
 तामाशिष॑माशा॑सेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा॑ युनक्ति स त्वा
 विमु॑ञ्चत्वग्ने॑ व्रतपते व्रतम॑चारिषं तद॑शकं तन्मे॑ऽराधि य॒ज्ञो
 बभूव॑ स आ [19]

बभूव॑ स प्र ज॑ज्ञे स वा॑वृधे। स दे॒वाना॒मधि॑पतिर्बभूव
 सो अ॒स्मा॑ अ॒धिप॑तीन् करोतु व॒यः॑ स्याम॑ पत॑यो
 रयी॒णाम्॥ गोमा॑ अ॒ग्नेऽवि॑मा॑ अ॒श्वी य॒ज्ञो नृ॒वत्स॑खा
 सद॒मिद॑प्रमृष्यः। इडा॑वा॑ ए॒षो अ॑सुर प्र॒जावा॑न् दी॒र्घो र॒यिः
 पृ॒थुबु॑धः स॒भावान्॥ [20]

(परि॑ मनुष्या॑ इन्द्रि॒यः सा॒क्षात् त्रीणि॑ च)॥ 7॥

यथा॒ वै संमृत॑सोमा ए॒वं वा ए॒ते संमृत॑य॒ज्ञा
 यद॑र॒शपूर्ण॑मा॒सौ कस्य॑ वाह॑ दे॒वा य॒ज्ञमा॒ गच्छ॑न्ति॒ कस्य॑ वा
 न ब॑हूनां यज॑मानानां यो वै दे॒वताः॒ पूर्वः॑ परिगृ॒ह्णाति॑ स ए॒नाः
 श्वो भू॑ते यज॑त ए॒तद्वै दे॒वाना॑मा॒यत॑नं यदा॑हव॒नीयो॑ऽन्त॒राग्नी
 प॑शूनां गार्ह॑पत्यो मनु॒ष्या॑णामन्वाहार्य॑पच॑नः पित॒ृणाम॒ग्निं

गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परि [21]

गृह्णाति ताः श्वो भूते यजते व्रतेन वै मेध्योऽग्निर्व्रतपतिर्ब्राह्मणो
व्रतभृद् व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै
देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव प्रतिप्रोच्य व्रतमालभते बर्हिषा
पूर्णमासे व्रतमुपैति वत्सैरमावास्यायामेतद्ध्यैतयोरायतनमुपस्ती
पूर्वश्चाग्निरपरश्चेत्याहुर्मनुष्याः [22]

इन्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसानमुपास्मि
यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं विद्वानग्निमुपस्तृणाति
यजमानेन ग्राम्याश्च पशवोऽवरुध्या आरण्याश्चेत्याहुर्द्वाम्यानुप
तेन ग्राम्यानव रुन्धे यदारण्यस्याश्जाति तेनारण्यान्
यदनाश्वानुपवसेत् पितृदेवत्यः स्यादारण्यस्याश्जातीन्द्रियं
[23]

वा आरण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनाश्वानुपवसेत्
क्षोधुकः स्याद्यदश्वीयाद्रुद्रोऽस्य पशूनभिमन्येतापोऽश्जाति
तन्नेवाशितं नेवानशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः
पशूनभि मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो
यदनाश्वानुपवसति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यं हन्ति॥

[24]

(वे मनः स्फ्य इति युनक्तेकादश च)॥ 8॥

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधतेऽपः
 प्र णयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजत
 उभयेऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता
 वर्त्रन्नेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्र
 णयतीयं वै मनः [25]

अनयैवैनाः प्र णयत्यस्क्न्नहविर्भवति य एवं वेद
 यज्ञायुधानि संभरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव
 तत्संभरति यदेकमेकं संभरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यत्
 सह सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे संभरति याज्यानुवाक्ययोरेव
 रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दश यज्ञायुधानि वेद
 मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्यः [26]

च कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं च
 शम्यां चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै दश
 यज्ञायुधानि य एवं वेद मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते यो वै
 देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्तोऽस्य देवा हव्यः

ह॒विर्नि॑रु॒प्यमा॑णम॒भि म॑न्त्रयेता॒ग्निः॑ होता॑रमि॒ह तः॑ हु॒व इति॑
[27]

दे॒वेभ्य॑ ए॒व प्र॑ति॒प्रोच्य॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒ते जु॑षन्ते॑ऽस्य दे॒वा
ह॒व्यमे॑ष वै य॒ज्ञस्य॑ ग्र॒हो गृ॑ही॒त्वैव॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒ते तदु॑दित्वा वाचं
यच्छ॑ति य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्या अथो॑ मन॑सा॒ वै प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑तनु॒त
मन॑सै॒व तद्य॒ज्ञं त॑नु॒ते रक्ष॑सामन॑न्वव॒चारा॑य॒ यो वै य॒ज्ञं
यो॒ग आ॑गते॒ युनक्ति॑ यु॒क्ते यु॑ञ्जानेषु॒ कस्त्वा॑ युनक्ति॒ स त्वा॑
युन॑क्तित्वा॒ह प्र॒जाप॑तिर्वै॒ कः प्र॒जाप॑तिनै॒वैनं॑ युनक्ति॒ यु॒क्ते
यु॑ञ्जानेषु॑॥ [28]

(उ॒क्थ्ये॑नोपा॒प्रोत्य॑गच्छतां॒ यः पुं॑रे॒डाशं॑ च च॒त्वारि॑ः श॒ब्दः॑)॥ 9॥

प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञान॑सृज॒ताग्नि॑हो॒त्रं चा॑ग्नि॒ष्टोमं॑ च॒ पौर्ण॑मा॒सीं
चो॒क्थ्यं॑ चा॒मावा॒स्यां चा॑तिरा॒त्रं च॒ तानु॑दमिमी॒त
याव॑दग्नि॒होत्र॑मासी॒त् तावा॑नग्नि॒ष्टोमो॑ याव॑ती॒ पौर्ण॑मा॒सी
तावा॑नु॒क्थ्यो याव॑त्यमा॒वास्या॑ तावा॑नतिरा॒त्रो य
ए॒वं वि॒द्वान॑ग्नि॒होत्रं॑ जु॒होति॑ याव॑दग्नि॒ष्टोमे॑नोपा॒प्रोति॑
ताव॑दुपा॑ऽऽप्रोति॒ य ए॒वं वि॒द्वान् पौ॑र्णमा॒सीं यज॑ते
याव॑दु॒क्थ्ये॑नोपा॒प्रोति॑ [29]

तावदुपाऽऽप्नोति य एवं विद्वानमावास्यां यजते
यावदतिरात्रेणोपाप्नोति तवावदुपाऽऽप्नोति परमेष्ठिनो वा एष
यज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं
निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्रं
निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठामगच्छत् तेनाग्नीषोमौ
निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां यः
[30]

एवं विद्वान् द्रश्शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां
गच्छति यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्र प्रजयां
पशुभिर्मिथुनैर्जायते द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश
द्वन्द्वानि द्रश्शपूर्णमासयोस्तानि संपाद्यानीत्याहुर्वत्सं
चोपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यव च हन्ति दृषदौ च
समाहन्त्यधि च वपते कपालानि चोप दधाति पुरोडाशं च
[31]

अधिश्रयत्याज्यं च स्तम्बयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिं
च परिगृह्णाति पत्नीं च सं नहति प्रोक्षणीश्चाऽऽसादयत्याज्यं
चैतानि वै द्वादश द्वन्द्वानि द्रश्शपूर्णमासयोस्तानि य

ए॒व॑ सं॒पाद्य॑ यज॑ते॒ प्रजा॑ते॒नै॒व य॒ज्ञेन॑ यज॑ते॒ प्र प्र॒जया॑
प॒शुभि॑र्मि॒थुनै॑र्जायते॥ [32]

(तेनै॒व ब्र॒ह्मं रा॒ष्ट्रमे॒वास्यं॑ य॒ज्ञस्यं॑ प्राजा॒पत्यं॑ प॒द्भिः श॑च)॥ 10॥

ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वोऽह॑ सं॒जा॒तेषु॑ भू॒यास॒मित्या॑ह ध्रु॒वाने॒वैनान्
कुरु॑त उ॒ग्रोऽस्यु॒ग्रोऽह॑ सं॒जा॒तेषु॑ भू॒यास॒मित्या॑हाप्र॒तिवा॑दिन
ए॒वैनान्॑कुरु॑तेऽभि॒भूर॑स्यभि॒भूर॑ह सं॒जा॒तेषु॑ भू॒यास॒मित्या॑ह
य ए॒वैनं॑ प्रत्यु॒त्पिपी॑ते॒ तमुपा॑स्यते यु॒नज्मि॑ त्वा ब्र॒ह्मणा॑
दै॒व्येने॒त्याहै॑ष वा अ॒ग्नेर्यो॒गस्तेन॑ [33]

ए॒वैनं॑ यु॒नक्ति॑ य॒ज्ञस्य॑ वै स॒मृद्धे॑न दे॒वाः सु॒वर्गं॑
लो॒कमा॑यन् य॒ज्ञस्य॑ व्य॒द्धेना॑सुरान् परा॑भावयन् यन्मे॑
अ॒ग्ने अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ रि॒ष्यादि॒त्याह॑ य॒ज्ञस्यै॒व तत्स॑मृद्धेन
यज॑मानः सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति य॒ज्ञस्य॑ व्य॒द्धेन॑ भ्रातृ॒व्यान् परा॑
भा॒वय॑त्यग्नि॒होत्र॑मे॒ताभि॒र्व्याहृ॑तीभि॒रुप॑ सा॒दये॑द्यज्ञ॒मुखं॑ वा
अ॒ग्निहो॑त्रं ब्र॒ह्मे॒ता व्या॑हृ॒तयो॑ यज्ञ॒मुख ए॒व ब्र॒ह्म [34]

कुरु॑ते सं॒वत्स॑रे प॒र्याग॑त ए॒ताभि॑रे॒वोप॑सा॒दये॑द्
ब्र॒ह्मणै॒वोभ॑यतः सं॒वत्स॑रं प॒रिगृ॑ह्णाति द॒र्शपूर्ण॑मा॒सौ
चा॑तुर्मा॒स्यान्या॒लभ॑मान ए॒ताभि॑र्व्याहृ॒तीभि॑र्ह॒वी ऽप्यासा॑दयेद्यज्ञ

वै दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि ब्रह्मेता व्याहृतयो यज्ञमुख
एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवासादयेद्
ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति यद्वै यज्ञस्य साम्ना
क्रियते राष्ट्रं [35]

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यद्वा विशं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छत्यथ
ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता
व्याहृतीः पुरस्तादध्याद् ब्रह्मेव प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः
साशीर्केण यज्ञेन यजते यं कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य
यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां
दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्या वै पुरोऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य
यज्ञस्य [36]

आशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्त्समावत्येनान्
यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तेषामेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया
अर्धर्च एका दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेका याज्याया अर्धर्च
एका तथैनान्त्समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै
पर्जन्यः सुवृष्टं वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति
स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषा यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति

मनोऽसि प्राजापत्यं [37]

मनसा मा भूतेनाऽऽविशेत्याहु मनो वै प्राजापत्यं
प्राजापत्यो यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन् धत्ते वागस्यैन्द्री
संपत्क्षयणी वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविशेत्याहैन्द्री वै
वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन् धत्ते॥ [38]

(प्रतिष्ठामह्वदस्तु विद्युतं वसन्तमेवेन्द्रस्याऽष्टात्रिंशच्च)॥ 11॥

यो वै सप्तदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेद प्रति यज्ञेन
तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशत आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु
श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं
द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै सप्तदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य
एवं वेद प्रति यज्ञेन तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशते यो वै यज्ञस्य
प्रायणं प्रतिष्ठाम् [39]

उदयनं वेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन स३स्थां गच्छत्या
श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कार एतद्वै यज्ञस्य
प्रायणमेषा प्रतिष्ठैतदुदयनं य एवं वेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
स३स्थां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं वेद दुह एवैनां यज्ञो
वै सूनृताऽऽश्रावयेत्यैवैनामह्वदस्तु [40]

श्रौषडित्युपावाँस्त्राग्यजेत्युदनैषीद्ये यजामह इत्युपांसदद्वषट्का
 दोग्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं वेद दुह एवैनौ देवा
 वै सत्रमांसत तेषां दिशोऽदस्यन्त एतामाद्रा पङ्क्तिमपश्यन्ना
 श्रावयेति पुरोवातमजनयन्नस्तु श्रौषडित्यभ्रः समप्लावयन्
 यजेति विद्युतम् [41]

अजनयन् ये यजामह इति प्रावर्षयन्नभ्यस्तनयन्
 वषट्कारेण ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यायन्त य एवं वेद
 प्रास्मै दिशः प्यायन्ते प्रजापतिं त्वोवेद प्रजापतिस्त्वंवेद यं
 प्रजापतिर्वेद स पुण्यो भवत्येष वै छन्दस्यः प्रजापतिरा
 श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेद पुण्यो
 भवति वसन्तम् [42]

ऋतूनां प्रीणामीत्याहर्तवो वै प्रयाजा ऋतूनेव प्रीणाति
 तैस्मै प्रीता यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्तेऽस्मा ऋतवो
 य एवं वेदाग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान्
 भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वै यज्ञश्चक्षुष्मान् ताभ्यामेव
 चक्षुरात्मन् धत्तेऽग्नेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासमित्याहाग्निर्वै
 देवानामन्नादस्तेनैव [43]

अ॒न्नाद्य॑मा॒त्मन् ध॑त्ते द॒ब्धि॑र॒स्यद॑ब्धो भू॒यास॑म॒मुं
 द॑मे॒य॒मि॒त्याहै॑त॒या वै द॑ब्ध्या दे॒वा असु॑रानद॒भ्रुव॑न्
 त॒यैव भ्रातृ॑व्यं द॒भ्रोत्य॑ग्री॒षोम॑यो॒रहं दै॑व॒य॒ज्यया॑ वृ॒त्रहा
 भू॒यास॑मि॒त्याहा॒ग्रीषो॑मा॒भ्यां वा इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन् ता॒भ्यामे॒व
 भ्रातृ॑व्यः३ स्तृणु॑त इन्द्रा॒ग्नि॒यो॒रहं दै॑व॒य॒ज्ययेन्द्रि॑या॒व्यन्ना॒दो
 भू॒यास॑मि॒त्याहेन्द्रि॑या॒व्ये॒वान्ना॒दो भ॑व॒तीन्द्र॑स्य [44]

अ॒हं दै॑व॒य॒ज्ययेन्द्रि॑या॒वी भू॒यास॑मि॒त्याहेन्द्रि॑या॒व्ये॒व
 भ॑व॒ति महेन्द्र॑स्या॒हं दै॑व॒य॒ज्यया॑ जे॒मानं॑ म॒हि॒मानं॑
 ग॒मे॒य॒मि॒त्याह॑ जे॒मानं॑मे॒व म॒हि॒मानं॑ गच्छ॒त्य॒ग्नेः स्वि॑ष्ट॒कृ॒तोऽहं॑
 दै॑व॒य॒ज्यया॑ऽऽयु॑ष्मान् य॒ज्ञेन॑ प्र॒ति॒ष्ठां ग॑मे॒य॒मि॒त्याहा॒यु॒रे॒वा॒त्मन्
 ध॑त्ते प्र॒ति॒ य॒ज्ञेन॑ तिष्ठ॒ति॥ 45॥

(वृत्रहत्येऽनुं गाय॒त्रिणीं॑ऽध्व॒राणीं॑ प॒रा॒वतो॑ऽस्याम॒ष्टात्च॑त्वारि३श॒च्च॥ 12॥

इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॑स्प॒रि ह॒वाम॑हे जने॒भ्यः। अ॒स्माक॑मस्तु
 के॒वलः॥ इन्द्रं॑ नरो॑ ने॒मधि॑ता ह॒वन्तो॑ यत्पा॒र्या यु॑न॒जते॑
 धि॒य॒स्ताः। शू॒रो नृ॑षा॒ता श॑व॒सश्च॑का॒न आ गो॑म॒ति व्र॑जे भ॒जा
 त्वं नः॑॥ इन्द्रि॒याणि॑ श॒त॒क्र॒तो या ते॑ जने॒षु प॑ञ्चसु। इन्द्र
 तानि॑ त॒ आ वृ॑णे॥ अनु॑ ते दा॒यि म॒ह इन्द्रि॒याय॑ स॒त्रा ते॑

विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु [46]

क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये॥ आ
यस्मिन्त्सप्त वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा। ऋषिर्ह
दीर्घश्रुत्तम इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः॥ आमासु पक्वमैरय आ
सूर्यः रोहयो दिवि। घर्मं न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं
गिर्वणसे गिरः॥ इन्द्रमिद्राथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिर्किणः।
इन्द्रं वाणीरनूषत॥ गायन्ति त्वा गायत्रिणः [47]

अर्चन्त्यर्कमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतुबुद्धः शमिव
येमिरे॥ अहोमुचे प्र भरेमा मनीषामोषिष्ठदान्ने सुमतिं
गृणानाः। इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु
यजमानस्य कामाः॥ विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै
पुरा पार्यादिन्द्रमहः। अहंसो यत्र पीपरद्यथा नो नावेव
यान्तमुभये हवन्ते॥ प्र सम्राजं प्रथममध्वराणाम् [48]

अहोमुचं वृषभं यज्ञियानाम्। अपां नपातमश्विना
हयन्तमस्मिन्नर इन्द्रियं धत्तमोजः॥ वि न इन्द्र मृधो
जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः। अधस्पदं तर्मी कृधि यो
अस्मा अभिदासति॥ इन्द्रं क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा

वृषभ चर्षणीनाम्। अपानुदो जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो
 अकृणोरु लोकम्॥ मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावतः
 [49]

आ जंगामा परस्याः। सूकः सुशायं पविमिन्द्र तिग्मं
 वि शत्रून् ताडि वि मृधो नुदस्व॥ वि शत्रून् वि मृधो नुद वि
 वृत्रस्य हनू रुज। वि मन्युमिन्द्र भामितोऽमित्रस्याभिदासतः॥
 त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रः हवेहवे सुहवः शूरमिन्द्रम्। हुवे
 नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रः स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः॥ मा ते
 अस्याम् [50]

सहसावन् परिष्ठावधाय भूम हरिवः परादै। त्रायस्व
 नोऽवृकेभिर्वरूथैस्तव प्रियासः सूरिषु स्याम॥ अनवस्ते
 रथमश्वाय तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम्। ब्रह्माण इन्द्रं
 महयन्तो अर्केरवर्धयन्नहये हन्तवा उ॥ वृष्णे यत् ते वृषणो
 अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावाणो अदितिः सजोषाः। अनश्वासो ये
 पवयोऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तन्त दस्यून्॥ [51]